

Güle Kar Düştü

— resul-karahan · 04 Şubat 2025

Raks ederken tende ince allıklar,
Kirpikler ıslandı güle kar düştü.
Beyinleri sarhoş boş kalabalıklar,
Kuyudan seslendi güle kar düştü.

Riya kından çıktı kandı bakışlar,
Adresi uçurum, çılgın akışlar.
Beyaz üzerine kirlî nakışlar,
Fikirle süslendi güle kar düştü.

Dudaklarda hançer bir kaç kelime,
Mızraba uyarak değer telime.
Her akşam kızılık vurgun hâlime,
Arsızca yaslandı güle kar düştü.

Ruhumuz sevgiyi, beden ihramı,
Çamurla sıvayıp bozdu nizamı.
Kıyametten önce alemin camı,
Kir ile puslandı güle kar düştü.

Mazi enkazından bir bir geçerken,
Satırlar susadı mahçup gezerken.
Çehrede yeşersin tebessüm derken,
Niyetler paslandı güle kar düştü.

Özdeki yangınlar eritti düşü,
Kalbin ferî sönük çatılmış kaşı.
Ruhun zirvesinde dünya savaşı,
Nefs ile beslendi güle kar düştü.